

РЕШЕНИЕ

№ 3657

гр. София, 05.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 30.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **11038** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба от „Б.“ – ЕООД – [населено място], представлявано от управителя С. С. К. срещу Ревизионен акт № Р-22221520004264-091-001/03.06.2022г., издаден от Х. Б. М. – орган, възложил ревизията и Т. В. М. - ръководител на ревизията, потвърден и изменен с Решение № 1451/08.09.2022г. на Директор на Дирекция "ОДОП" С., с които са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в общ размер на 150 330,88 лв. и са определени лихви за просрочие общо в размер на 96 542,83 лв. за ревизираните периоди. Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения РА, като издаден в нарушение на материалния и при съществени процесуални нарушения. Твърди, че органите по приходите не са изяснили всички обстоятелства от значение за установяване на публичните му задължения, което от своя страна е довело до погрешни фактически и правни изводи. Моли да бъде отменен като незаконосъобразен и необоснован обжалвания РА.

В съдебно заседание и по съществуващото на спора, жалбоподателят, редовно призован, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Ответната страна Директорът на Дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства,

становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221520004264-020-001 от 15.07.2020г., връчена по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК на 24.08.2020г., издадена от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., упълномощен със Заповед №РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „Б.“ – ЕООД за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.01.2015г. до 30.04.2017г. Срокът за извършване на ревизията е продължен до 22.01.2021г. със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221520004264-020-002/20.11.2020г. и

№Р-22221520004264-020-003/18.12.2020г., издадени от органа, издал първоначалната ЗВР. С Решение №Р-22221520004264-098-001/04.06.2021г. преписката е иззета от Р. Г. Я., поради трайна невъзможност да изпълнява служебните си задължения във връзка с назначаването му на длъжност директор на дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., като разглеждането ѝ е възложено на Х. Б. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/№Р-22221520004264-092-001 от 26.02.2021г., връчен по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК на 22.03.2021г., срещу който е подадено писмено възражение вх. №74-00-17314 от 05.05.2021г. по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК, ведно с нови доказателства – приходни и разходни документи, банкови извлечения на „Б.“ – ЕООД за ревизираните периоди. Възражението е обсъдено в мотивите на РА и е прието за частично основателно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221520004264-091-001/03.06.2022г., издаден на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК от Х. Б. М. – орган, възложил ревизията и Т. В. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 30.06.2022 г.

В хода на ревизията с цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за определяне данъчните задължения на ревизираното дружество, са извършени редица процесуални действия, описани в РД, който е неразделна част от РА по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/№Р-22221520004264-040-001 от 09.09.2020г., с което са изискани търговски и счетоводни документи, свързани с осъществяваната дейност през ревизирания период, в т.ч. оборотни ведомости и главни книги, хронологии на счетоводни сметки, информация за начина на финансиране на дейността, притежавани лицензи, както и документи, релевантни за доказване реалността на доставките от „Колосгруп“ ООД, ЕИК[ЕИК]. В указания срок и до издаване на РД изисканите документи и писмени обяснения не са представени от ревизирания субект.

На основание чл. 45 от ДОПК са инициирани насрещни проверки на основните доставчици: ЕТ „Згура – Христо Атанасов“, ЕИК[ЕИК]; „Л-С-Комерс“ ООД, ЕИК[ЕИК]; „Севън Топ БГ“ ООД, ЕИК[ЕИК]; „Херос“ ООД, ЕИК[ЕИК]; „Хайат България Кемикъл“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „Нис Петрол“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „Слатина Къра“ АД, ЕИК[ЕИК]; „Метро Кеш Енд Кер България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „Санипко Трейдинг“ ООД, ЕИК[ЕИК]; „Мастър Трейдинг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „Бейт“ ЕАД, ЕИК[ЕИК]; „Колосгруп“ ООД, ЕИК[ЕИК] и са извършени справки в информационния

масив на НАП по отношение на същите дружества. Установените факти са отразени в протоколи за извършени насрещни проверки, подробно описани на стр. 3-28 от РД.

До горепосочените доставчици са изготвени ИПДПОЗЛ, връчени по електронен път, с изключение на искането до „Колосгруп“ ООД, което е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК чрез прилагане към данъчното досие. Предприетите от органите по приходите действия и съставените документи /протоколи за посещения на адрес, съобщение по чл. 32 от ДОПК, пощенски пратки, изпратени писма на електронни адреси/ са описани в РД и са приложени към административната преписка.

От всички доставчици, с изключение на „Колосгруп“ ООД, са представени копия от фактурите, издадени към „Б.“ – ЕООД; товарителници; пътни листове; хронологии на счетоводни сметки; оборотни ведомости и главни книги; разчетно-платежни ведомости; писмени обяснения; доказателства за плащане по доставките; фактури от предходни доставчици и др. Предмет на доставките са стоки /зебра и фаянс лукс; перилни и почистващи препарати; санитарни консумативи; капачки; гориво/ и услуги /наем/.

В ПИНП №П-22221720151913-141-001/16.02.2021г. е отразено, че на „Колосгруп“ ООД е връчено ИПДПОЗЛ №П-22221720151913-040-001/16.09.2020 г. по реда на чл. 32 от ДОПК, но в указания срок доставчикът не е предоставил изисканите документи и обяснения. Такива не са ангажирани и от „Б.“ – ЕООД, въпреки че са изрично изискани с ИПДПОЗЛ №Р-22221520004264-040-001/09.09.2020 г.

От информационния масив на НАП е установено, че „Колосгруп“ ООД е с прекратена регистрация по ЗДДС поради установени обстоятелства по чл. 176 от закона. Спорните фактури са отразени в отчетните регистри по ЗДДС на доставчика. „Колосгруп“ ЕООД е декларирало код на икономическа дейност 4649 – търговия на едро с други нехранителни потребителски стоки и е подало декларация по чл. 92 от Закона за корпоративно подоходно облагане /ЗКПО/ за 2018г. За процесните периоди „Колосгруп“ ООД е имало 6 лица, назначени по трудов договор на длъжност „носач-товарач на стоки“, но няма данни за изплащани възнаграждения и удържан данък на физическите лица.

С РА е отказано право на данъчен кредит в размер на 47 905,08 лв. във връзка с дублирането на фактури в дневниците за покупки на „Б.“ – ЕООД. На стр. 4-5 в РА са посочени 18 фактури, за които е установено, че през ревизираните периоди ревизираното лице е упражнило повече от един път право на данъчен кредит. Фактурите са подробно описани по дата на издаване, номер, стойност и контрагент. Органите по приходите са посочили, че за документиране на доставките законодателят е регламентирал в чл. 114 от ЗДДС и чл. 78 от Правилника за прилагане на ЗДДС /ППЗДДС/, че номерата на документите следва да бъдат десетразрядни, нарастващи без дублиране и пропуски и не зависят от вида на бланката или документа, т.е. действащото през периода законодателство не допуска дублиране на номерата на фактурите. На основание чл. 114 от ЗДДС във връзка с чл. 78 от ППЗДДС и чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС по дублираните фактури не е признато право на данъчен кредит в размер на 47 305,08 лв.

С РА на „Б.“ – ЕООД на основание чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС е отказано право на данъчен кредит общо в размер на 102 425,80 лв. по 79 фактури, за които е установено, че не са отразени от доставчиците в дневниците им за продажби и СД по ЗДДС за съответните периоди. Фактурите са подробно описани по номер, стойност, контрагент и дата на издаване на стр. 5-9 от РА.

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С., във връзка с която е постановено Решение № 1451/08.09.2022г., с което е потвърден и изменен. С решението РА е потвърден в оспорената част на установените резултати по ЗДДС за данъчните периоди м. 01.2015г., м. 02.2015г., м. 03.2015г., м. 08.2015г., м. 10.2015г., м. 01.2016г., м. 02.2016г., м. 05.2016г., м. 02.2017г. и м. 04.2017г., ведно със съответните лихви, както и в частта на установената лихва за данъчен период м. 05.2015 г. С решение № 1451/08.09.2022г. РА е изменен в оспорената част, като установените с РА резултати по ЗДДС изменям както следва:

- определеният резултат за данъчен период м. 04.2015г. - данък за внасяне в размер на 1 133,97 лв., е определен на данък за внасяне в размер на 1 019,16 лв., ведно със съответните лихви;

- определеният резултат за данъчен период м. 06.2015г. - данък за внасяне в размер на 283,95 лв., е определен на данък за внасяне в размер на 237,45 лв., ведно със съответните лихви;

- определеният резултат за данъчен период м. 07.2015г. - данък за внасяне в размер на 3 635,53 лв., е определен на данък за внасяне в размер на 2 763,88 лв., ведно със съответните лихви;

- определеният резултат за данъчен период м. 09.2015г. - данък за внасяне в размер на 9 129,53 лв., е определен на данък за внасяне в размер на 9 106,28 лв., ведно със съответните лихви;

- определеният резултат за данъчен период м. 11.2015г. - данък за внасяне в размер на 32 081,11 лв., определен на данък за внасяне в размер на 23 272,57 лв., ведно със съответните лихви;

- определеният резултат за данъчен период м. 12.2015г. - данък за внасяне в размер на 6 081,47 лв., е определен на данък за внасяне в размер на 3 274,39 лв., ведно със съответните лихви;

- определеният резултат за данъчен период м. 03.2016г. - данък за внасяне в размер на 5 490,36 лв., е определен на данък за внасяне в размер на 5 472,38 лв., ведно със съответните лихви;

- определеният резултат за данъчен период м. 04.2016г. - данък за внасяне в размер на 1 742,93 лв., е определен на данък за внасяне в размер на 1 705,43 лв., ведно със съответните лихви;

- определеният резултат за данъчен период м. 06.2016г. - данък за внасяне в размер на 7 913,26 лв., е определен на данък за внасяне в размер на 4 550,83 лв., ведно със съответните лихви;

- определеният резултат за данъчен период м. 07.2016г. - данък за внасяне в размер на 5 791,02 лв., е определен на данък за внасяне в размер на 5 750,35 лв., ведно със съответните лихви;

- определеният резултат за данъчен период м. 08.2016г. - данък за внасяне в размер на 14 285,24 лв., е определен на данък за внасяне в размер на 7 389,74 лв., ведно със съответните лихви;

- определеният резултат за данъчен период м. 09.2016г. - данък за внасяне в размер на 12 217,84 лв., е определен на данък за внасяне в размер на 12 194,59 лв., ведно със съответните лихви;

- определеният резултат за данъчен период м. 10.2016г. - данък за внасяне в размер на 22 045,50 лв., е определен на данък за внасяне в размер на 11 146,49 лв., ведно със съответните лихви;

- определеният резултат за данъчен период м. 11.2016г. - данък за внасяне в размер на 3 600,37 лв., е определен на данък за внасяне в размер на 3 576,47 лв., ведно със съответните лихви;

- определеният резултат за данъчен период м. 12.2016г. - данък за внасяне в размер на 431,01 лв., е определен на данък за внасяне в размер на 427,72 лв., ведно със съответните лихви;

- определеният резултат за данъчен период м. 01.2017г. - данък за внасяне в размер на 1 489,69 лв., е определен на данък за внасяне в размер на 1 465,00 лв., ведно със съответните лихви;

- определеният резултат за данъчен период м. 03.2017г. - данък за внасяне в размер на 6 508,09 лв., е определен на данък за внасяне в размер на 6 481,69 лв., ведно със съответните лихви;

Изменението се състои в отмяната на РА в частта на непризнато право на данъчен кредит в размер общо на 36 398,20 лв. по фактури, издадени от ЕТ „Згура – Христо Атанасов“, „Хайат България Кемикъл“ ЕООД и „Нис Петрол“ ЕООД.

РА е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 53-04-936/17.10.2022г., подадена чрез ДОДОП – С. до АССГ. Жалбата е депозирана в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, от активно процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт и след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване, с оглед на което, съдът приема, че правото на жалба е надлежно упражнено и депозираната жалба като редовна и допустима подлежи на разглеждане по същество.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществуващото на правния спор:

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Съдът, въз основа на приложените по делото доказателства, констатира, че обжалваният РА е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Обжалваният РА е постановен при спазване на материалния закон.

Условията и редът за упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит са посочени в глава седма от ЗДДС. На основание чл. 69, ал. 1 от ЗДДС регистрирано лице има право да приспадне начисления данък за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави, когато стоките и услугите се използват за целите на извършваните от него облагаеми доставки. Съгласно чл. 71, т. 1 от ЗДДС, за да упражни правото си на приспадане на данъчен кредит по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател, същото следва да притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115 от ЗДДС, в който данъкът е посочен на

отделен ред.

Съгласно чл. 72, ал. 1 от ЗДДС регистрирано по този закон лице може да упражни правото си на приспадане на данъчен кредит за данъчния период, през който е възникнало това право, което предвид разпоредбата на чл. 68, ал. 2 от ЗДДС възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем, или в един от следващите 12 данъчни периода. Правото на приспадане на данъчен кредит според ал. 2 на същата разпоредба се упражнява, като лицето включи размера на данъчния кредит при определяне на резултата за данъчния период по ал. 1 в справка-декларацията по чл. 125 за същия данъчен период и посочи документа по чл. 71 в дневника за покупките по чл. 124 за данъчния период по т. 1.

„Б.“ – ЕООД е декларирало в дневниците си за покупки дублирани фактури. Жалбоподателят не опровергава констатациите досежно наличието на дублирани фактури за покупки. С РА е отказано право на данъчен кредит в размер на 47 905,08 лв. във връзка с дублирането на фактури в дневниците за покупки на „Б.“ – ЕООД. С Решение № 1451/08.09.2022г. на Директор на Дирекция "ОДОП" С. този резултат е намален на 46 918,62 лв. /с 986,46 лева/, тъй като не следва да се отказва право на данъчен кредит относно фактура №[ЕГН]/13.02.2015г., издадена от „Хайат България Кемикъл“ ЕООД с данъчна основа от 574,04 лв. и начислен ДДС в размер на 114,81 лв. и фактура №[ЕГН]/15.06.2015г., издадена от „Коприна“ ООД, с данъчна основа от 4 358,23 лв. и начислен ДДС в размер на 871,65 лв. Решаващият орган е констатирал, че ревизираното лице само е коригирало упражненото право на данъчен кредит чрез отразяване със знак минус на данъчната основа и данъка по фактурите, издадени от „Хайат България Кемикъл“ ЕООД и „Коприна“ ООД в дневниците си за покупки, съответно за м. 05.2015г. и м. 09.2015г. и е счел, че във връзка с доставките по посочените фактури ревизираното лице дължи единствено лихва за забава от датата на неправомерно упражненото право на данъчен кредит до датата на извършената от него корекция. Съдът счита, че РА следва да се приеме за законосъобразен в частта на непризнатото право на данъчен кредит в размер на 46 918,62 лв. във връзка с дублираните фактури, описани на стр. 4-5 от РА, за които е установено, че през ревизираните периоди ревизираното лице е упражнило повече от един път право на данъчен кредит. Фактурите са подробно описани по дата на издаване, номер, стойност и контрахент. На основание чл. 114 от ЗДДС във връзка с чл. 78 от ППЗДДС и чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС правилно по дублираните фактури не е признато право на данъчен кредит в размер на 46 918,62 лв.

„Б.“ – ЕООД е упражнило право на данъчен кредит по фактури, които не са отразени в дневниците за продажби на доставчиците. Ревизиращите органи са анализирали представените с възражението срещу РД първични

счетоводни документи на ревизираното дружество и са извършили насрещни проверки на ЕТ „Згура – Христо Атанасов“, „Л-С-Комерс“ ООД, „Севън Топ БГ“ ООД, „Херос“ ООД, „Хайат България Кемикъл“ ЕООД, „Нис Петрол“ ЕООД, „Слатина Къра“ АД, „Метро Кеш Енд Кер България“ ЕООД, „Санипко Трейдинг“ ООД, „Мастър Трейдинг“ ЕООД, „Бейт“ ЕАД. От посочените доставчици са представени документи и обяснения. Единствено не са представени документи и обяснения от „Колосгруп“ ООД в хода на извършената му насрещна проверка.

От получените отговори се установява, че част от доставчиците /„Бейт“ ЕАД и „Метро Кеш Енд Кер България“ ЕООД / са декларирали, че не са издали фактури с посочените номера към „Б.“ – ЕООД, а друга част потвърждават издаването на фактури с посочените номера, но през други данъчни периоди, така например част от фактурите са издадени от „Хайат България Кемикъл“ ЕООД през 2014 г. и 2017г., а не през 2015г., както е отразено от жалбоподателя. От „Нис Петрол“ ЕООД е заявено, че са издадени посочените в искането фактури към „Б.“ – ЕООД, но поради технически проблем с оперативната система същите са посочени като касови отчети в дневниците за продажби. От ЕТ „Згура – Христо Атанасов“ е декларирано, че е издало фактура №[ЕГН]/16.06.2015 г., а останалите посочени в искането фактури са издадени от „Згурахим“ ООД, ЕИК[ЕИК] към „Б.“ – ЕООД.

Решаващият административен орган е отменил РА в частта на непризнато право на данъчен кредит в размер общо на 36 398,20 лв. по фактурите, издадени от ЕТ „Згура – Христо Атанасов“, „Хайат България Кемикъл“ ЕООД и „Нис Петрол“ ЕООД. Съдът счита, че РА е обоснован в частта на непризнато право на данъчен кредит в размер общо на 66 027,60 лв. по фактурите, описани на стр. 5-9 от РА, които не са отразени в дневниците за продажби на доставчиците, включително и по фактурите, издадени от „Колосгруп“ ООД, доколкото не са изпълнени материалноправните предпоставки за упражняване право на приспадане на данъчен кредит и е нанесена щета на фиска.

Предвид всичко гореизложено, съдът счита, че правилно с оспорваният РА са установени допълнителни задължения по ЗДДС в общ размер на 138 363,60 лева и са определени лихви за просрочие общо в размер на 93 658,71 лв. за ревизираните периоди. Събраните от ревизиращите органи доказателства са правилно преценени и заключенията в акта не противоречат на цялостното съдържание на установените при ревизията факти и обстоятелства и събрани доказателства. РА е материално законосъобразен. С оглед на горното, жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, основателна се явява претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, каквото следва да бъде определено съгласно чл.161, ал.1 от ДОПК в размер на 13 930,89 лева съобразно чл.7, ал.2, т.5 вр. с чл.8, ал.1 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения /при материален интерес 232 022,31 лв. /

Съдът констатира, че жалбоподателят не е внесъл държавна такса в размер на 50 лева по сметката на Административен съд София- град, а по сметката на Апелативен съд – С., поради което следва да бъде осъден с решението да я заплати по сметката на АССГ.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата от „Б.“ – ЕООД – [населено място], представлявано от управителя С. С. К. срещу Ревизионен акт № Р-22221520004264-091-001/03.06.2022г., потвърден и изменен с Решение № 1451/08.09.2022г. на Директор на Дирекция "ОДОП" С., с който са установени допълнителни задължения за ДДС в общо в размер на 138 363,60 лева, ведно със съответните лихви за забава в размер на 93 658,71 лева.

ОСЪЖДА „Б.“ – ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], [жилищен адрес] представлявано от управителя С. С. К. да заплати по сметката на Административен съд София- град държавна такса в размер на 50 лева.

ОСЪЖДА „Б.“ – ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], [жилищен адрес] представлявано от управителя С. С. К. да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - [населено място] при ЦУ на НАП сумата от 13 930,89 /тринадесет хиляди деветстотин и тридесет / лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

